

รายงานสถานการณ์ศัตรูไม้ยืนต้น
วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๕
กลุ่มพยากรณ์และเตือนการระบาดของศัตรูพืช
กองส่งเสริมการอารักขาพืชและจัดการดินปุ๋ย
โทร. ๐ ๒๙๕๕ ๑๕๑๔ โทรสาร ๐ ๒๙๕๕ ๑๖๒๖

E-mail: Bio53@hotmail.com, doae_pmd@hotmail.com

สถานการณ์การระบาดของศัตรูพืชที่สำคัญ

ศัตรูไม้ยืนต้น

๑. สถานการณ์การปลูกไม้ยืนต้น

๑.๑	พื้นที่ปลูกมะพร้าว	ทั้งหมด ๖๒ จังหวัด	รวมพื้นที่ยืนต้น	๙๖๘,๖๕๙.๕๒ ไร่
๑.๒	พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน	ทั้งหมด ๖๗ จังหวัด	รวมพื้นที่ยืนต้น	๔,๕๖๙,๔๒๖.๐๗ ไร่
๑.๓	พื้นที่ปลูกยางพารา	ทั้งหมด ๖๕ จังหวัด	รวมพื้นที่ยืนต้น	๑๖,๔๘๓,๔๖๗.๘๘ ไร่
๑.๔	พื้นที่ปลูกกาแฟ	ทั้งหมด ๖๓ จังหวัด	รวมพื้นที่ยืนต้น	๑๑๓,๙๕๒.๖๗ ไร่

๒. สถานการณ์การระบาดของศัตรูไม้ยืนต้นที่สำคัญ

๒.๑ ศัตรูมะพร้าว

๒.๑.๑ หนอนหัวดำ พื้นที่ระบาด ๒๑ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สุราษฎร์ธานี ชลบุรี กรุงเทพมหานคร ภูเก็ต เพชรบุรี สมุทรสาคร ฉะเชิงเทรา สตูล สมุทรปราการ ตรวต นครศรีธรรมราช กระบี่ สมุทรสงคราม พังงา จันทบุรี สงขลา ชุมพร ปัตตานี ระยอง และจังหวัดพัทลุง รวมจำนวน ๖,๓๙๐.๕๗ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๒๓.๑๐ ไร่ (สปีดาร์ที่ผ่านมา ๖,๔๑๓.๖๗ ไร่) แบ่งเป็น

๑) การทำลายระดับน้อย	จำนวน ๓,๙๔๑.๗๒ ไร่	(๖๑.๖๘%)
๒) การทำลายระดับปานกลาง	จำนวน ๒,๓๔๔.๘๐ ไร่	(๓๖.๖๙%)
๓) การทำลายระดับรุนแรง	จำนวน ๑๐๔.๐๕ ไร่	(๑.๖๓%)

๒.๑.๒ แมลงดำหนาม พื้นที่ระบาด ๒๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สุราษฎร์ธานี ชลบุรี นครศรีธรรมราช ชุมพร ภูเก็ต สงขลา ตรวต เพชรบุรี สตูล พังงา กระบี่ สมุทรปราการ สมุทรสงคราม ฉะเชิงเทรา ตรัง จันทบุรี ระยอง กรุงเทพมหานคร ยะลา มหาสารคาม สมุทรสาคร ปัตตานี และจังหวัดเลย รวมจำนวน ๑๒,๗๗๒.๗๑ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๓๗.๐๐ ไร่ (สปีดาร์ที่ผ่านมา ๑๒,๘๐๙.๗๑ ไร่) แบ่งเป็น

๑) การทำลายระดับน้อย	จำนวน ๕,๕๔๙.๗๑ ไร่	(๔๓.๔๕%)
๒) การทำลายระดับปานกลาง	จำนวน ๗,๐๖๕.๐๐ ไร่	(๕๕.๓๑%)
๓) การทำลายระดับรุนแรง	จำนวน ๑๕๘.๐๐ ไร่	(๑.๒๔%)

๒.๑.๓ ดั้วงแรด พื้นที่ระบาด ๒๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สุราษฎร์ธานี ชุมพร สตูล ตรวต ฉะเชิงเทรา สมุทรสงคราม สมุทรสาคร ชลบุรี เพชรบุรี นครปฐม สมุทรปราการ จันทบุรี กระบี่ ระยอง กรุงเทพมหานคร นครศรีธรรมราช ปัตตานี สงขลา ภูเก็ต บุรีรัมย์ พังงา นราธิวาส และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา รวมจำนวน ๕,๑๙๙.๘๘ ไร่ พื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้น ๓.๕๐ ไร่ (สปีดาร์ที่ผ่านมา ๕,๑๙๖.๓๘ ไร่)

๒.๑.๔ ดั้วงวง พื้นที่ระบาด ๑๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดตรวต สุราษฎร์ธานี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสงคราม กรุงเทพมหานคร จันทบุรี สมุทรปราการ พังงา เพชรบุรี นครสวรรค์ กระบี่ และจังหวัด ภูเก็ต รวมจำนวน ๑,๑๓๖.๑๓ ไร่ พื้นที่ระบาดลดลง ๑๕.๗๗ ไร่ (สปีดาร์ที่ผ่านมา ๑,๑๕๑.๙๐ ไร่)

๒.๑.๕ ไร่สีขามะพร้าว พื้นที่ระบอบ ๗ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา จันทบุรี นครปฐม ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสาคร ตราด และจังหวัดสงขลา รวมจำนวน ๖๐๒.๘๐ ไร่ พื้นที่ระบอบลดลง ๒๔.๕๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๖๒๗.๓๐ ไร่)

๒.๑.๖ หนองกินใบมะพร้าว พื้นที่ระบอบ ๕ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนราธิวาส สุราษฎร์ธานี ชุมพร นครศรีธรรมราช และจังหวัดระยอง รวมจำนวน ๑๕๐.๓๕ ไร่ พื้นที่ระบอบลดลง ๑.๐๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๑๕๑.๓๕ ไร่)

๒.๒ คัทรูปาล์มน้ำมัน

๒.๒.๑ หนองปลูกเล็ก พื้นที่ระบอบ ๕ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุมพร กระบี่ สงขลา และจังหวัดฉะเชิงเทรา รวมจำนวน ๑,๑๙๓.๒๕ ไร่ พื้นที่ระบอบลดลง ๙๐.๐๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๑,๒๘๓.๒๕ ไร่)

๒.๒.๒ ด้วงแรด พื้นที่ระบอบ ๑๑ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสตูล ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ตรัง ระยอง กระบี่ จันทบุรี กรุงเทพมหานคร สงขลา และจังหวัดระนอง รวมจำนวน ๑,๔๗๖.๔๕ ไร่ พื้นที่ระบอบเพิ่มขึ้น ๕๖.๒๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๑,๔๒๐.๒๕ ไร่)

๒.๒.๓ ด้วงกุหลาบ พื้นที่ระบอบ ๕ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี กระบี่ สตูล และจังหวัดจันทบุรี รวมจำนวน ๙๙.๐๐ ไร่ พื้นที่ระบอบเพิ่มขึ้น ๒.๐๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๙๗.๐๐ ไร่)

๒.๒.๔ ไร่อำดินเน่า พื้นที่ระบอบ ๘ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกระบี่ นครศรีธรรมราช สตูล ชุมพร สุราษฎร์ธานี ตรัง ระยอง และจังหวัดสงขลา รวมจำนวน ๑,๖๑๘.๐๕ ไร่ พื้นที่ระบอบลดลง ๗๔.๐๕ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๑,๖๙๒.๑๐ ไร่)

๒.๒.๕ ไร่อะกลายเน่า พื้นที่ระบอบ ๙ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดตราด สุราษฎร์ธานี ชุมพร สงขลา อุบลราชธานี นครศรีธรรมราช นครสวรรค์ ระยอง และจังหวัดระนอง รวมจำนวน ๑๑๘.๔๕ ไร่ พื้นที่ระบอบเพิ่มขึ้น ๒๐.๒๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๙๘.๒๕ ไร่)

๒.๒.๖ ไร่ใบจุด พื้นที่ระบอบ ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุมพร นครศรีธรรมราช และจังหวัดยะลา รวมจำนวน ๒๕๓.๐๐ ไร่ พื้นที่ระบอบลดลง ๒๔.๐๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๒๗๗.๐๐ ไร่)

๒.๓ คัทรูปยางพารา

๒.๓.๑ ไร่รากขาว พื้นที่ระบอบ ๘ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปัตตานี กระบี่ สงขลา ชุมพร นครศรีธรรมราช จันทบุรี และจังหวัดตราด รวมจำนวน ๑๗๐.๑๕ ไร่ พื้นที่ระบอบเพิ่มขึ้น ๑๖.๕๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๑๕๓.๖๕ ไร่)

๒.๓.๒ ไร่ใบร่วงชนิดใหม่ของยางพารา พื้นที่ระบอบ ๑๕ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนราธิวาส ตรัง นครศรีธรรมราช ยะลา สุราษฎร์ธานี พัทลุง ปัตตานี สงขลา ระนอง พังงา ตราด ภูเก็ต กระบี่ สตูล และจังหวัดจันทบุรี รวมจำนวน ๖๓๗,๕๔๙.๖๑ ไร่ พื้นที่ระบอบเพิ่มขึ้น ๑๑,๕๗๒.๖๓ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๖๒๕,๙๗๖.๙๘ ไร่)

๒.๓.๓ ไร่ใบร่วง พื้นที่ระบอบ ๘ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดพังงา สุราษฎร์ธานี ปัตตานี ภูเก็ต สงขลา ชุมพร นครศรีธรรมราช และจังหวัดกระบี่ รวมจำนวน ๔,๕๓๕.๐๐ ไร่ พื้นที่ระบอบลดลง ๔๑.๐๐ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๔,๕๗๖.๐๐ ไร่)

๒.๓.๔ ไร่หน้ำย่างแห้ง พื้นที่ระบอบ ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสงขลา ชุมพร ระยอง และจังหวัดมุกดาหาร รวมจำนวน ๖๖.๕๐ ไร่ พื้นที่เพิ่มขึ้น ๓๕.๗๕ ไร่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๓๐.๗๕ ไร่)

๒.๔ คัทรูปกาแฟ

๒.๔.๑ ไร่คราสนิม พบการระบาดในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน ๗๓.๐๐ ไร่ พื้นที่ระบอบคงที่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๗๓.๐๐ ไร่)

๒.๔.๒ ไร่ใบจุดตากบ พื้นที่ระบอบ ๒ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดระยอง รวมจำนวน ๒๕.๒๕ ไร่ พื้นที่ระบอบคงที่ (สัปดาห์ที่ผ่านมา ๒๕.๒๕ ไร่)

๓. การดำเนินงานในพื้นที่ระบาด

๓.๑ การควบคุมศัตรูมะพร้าว

สำนักงานเกษตรจังหวัด และสำนักงานเกษตรอำเภอในพื้นที่ ที่พบการระบาดของศัตรูมะพร้าว สาธิตวิธีการผลิต ขยายแตนเบียนบราคอน (*Bracon hebetor*) ให้กับเกษตรกร และส่งเสริมให้เกษตรกรภายใต้ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน (ศจช.) ผลิต ขยาย และปล่อยแตนเบียนบราคอน (*Bracon hebetor*) เพื่อควบคุมการระบาดของหนอนหัวดำในพื้นที่ ส่งเสริมให้ผลิต ขยาย และปล่อยแตนเบียนอะซีโคเดส (*Asecodes hispinarum*) เพื่อควบคุมหนอนของแมลงดำหนามมะพร้าว และส่งเสริมให้ผลิต ขยาย และปล่อยแตนเบียนเตตระสติคัส (*Tetrastichus brontispae*) เพื่อควบคุมดักแด้ของแมลงดำหนามมะพร้าวในพื้นที่ โดยขอรับการสนับสนุนจากศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืช (ศทอ.) และใช้สารเคมีในพื้นที่ที่พบการระบาดรุนแรง โดยใช้ตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร พร้อมทั้งรณรงค์ให้เกษตรกรสำรวจ เฝ้าระวัง ติดตามสถานการณ์การระบาดอย่างต่อเนื่อง แนะนำให้เกษตรกรตัดทางใบมะพร้าวที่ถูกหนอนกินใบมะพร้าวทำลาย หรือนำออกไปเผาทำลายนอกแปลง เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งแพร่พันธุ์

๓.๒ การควบคุมศัตรูปาล์มน้ำมัน

สำนักงานเกษตรจังหวัด และสำนักงานเกษตรอำเภอในพื้นที่ ที่พบการระบาดของโรคและแมลงศัตรูปาล์มน้ำมัน ส่งเสริมให้เกษตรกรทำกองล่อโดยใช้เชื้อราเมตาไรเซียม (*Metarhizium anisopliae*) เพื่อกำจัดด้วงแรด และด้วงกุหลาบในระยะดักแด้ และระยะตัวหนอน และส่งเสริมให้เกษตรกรใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาทาบริเวณที่เกิดโรคลำต้นเน่า เพื่อควบคุมการระบาดไม่ให้ลุกลามไปยังต้นอื่น ๆ อย่างต่อเนื่อง โดยขอรับการสนับสนุนเชื้อราเมตาไรเซียมและเชื้อราไตรโคเดอร์มาจากศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านอารักขาพืช (ศทอ.) และได้จัดทำข่าวเดือนการระบาดของศัตรูพืช เพื่อประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรรับรู้ผ่านทางสื่อออนไลน์ต่าง ๆ เช่น line facebookfanpage สร้างการรับรู้เกี่ยวกับการป้องกันกำจัดศัตรูปาล์มน้ำมัน ผ่านศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน (ศจช.) ในพื้นที่ พร้อมทั้งลงพื้นที่สำรวจการระบาดของศัตรูปาล์มน้ำมัน และให้คำแนะนำการป้องกันกำจัดแก่เจ้าของแปลงอย่างต่อเนื่อง

๓.๓ การควบคุมศัตรูยางพารา

๓.๓.๑ สำนักงานเกษตรจังหวัดที่พบการระบาดของโรครากขาวยางพารา แนะนำเกษตรกรให้ใช้วิธีการป้องกันกำจัดโรครากขาว โดยต้นยางพาราที่มีอายุมากกว่า ๓ ปีขึ้นไป ควรขุดคูกว้าง ๓๐ เซนติเมตร ลึก ๖๐ เซนติเมตร จำกัดบริเวณที่เป็นโรค โดยขุดระหว่างต้นที่อยู่ถัดไปจากต้นที่แสดงอาการทางใบ ในแถวเดียวกันข้างละ ๒ ต้น และกึ่งกลางระหว่างแถวข้างเคียงของแถวยางพาราที่พบโรคกับแถวถัดไปทั้ง ๒ ข้าง เพื่อป้องกันการลุกลามทางราก และควรขุดลอกคูทุกปี

๓.๓.๒ ส่งเสริมให้เกษตรกรใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มา เพื่อกำจัดและควบคุมเชื้อราสาเหตุของโรค

๓.๓.๓ ประชาสัมพันธ์และแนะนำให้เกษตรกรกำจัดใบยางพาราที่เกิดโรคหรือวัชพืช ซึ่งอาจเป็นแหล่งสะสมหรือพืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค และบำรุงและเสริมสร้างความสมบูรณ์แข็งแรงให้ต้นยางพารา เช่น การใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน และใส่ให้เหมาะสมกับระยะการเจริญเติบโตของยางพาราตามคำแนะนำของการยางแห่งประเทศไทย

๓.๓.๔ ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกยางพาราพันธุ์ต้านทานโรคใบร่วงชนิดใหม่ของยางพารา พันธุ์ต้านทานปานกลาง ได้แก่ PB ๒๓๕, RRIT ๒๒๖ และ BPM ๑

๓.๓.๕ รณรงค์ให้เกษตรกรหยุดกรีดยางพาราในขณะที่ต้นยางพาราอยู่ในช่วงผลัดใบ เปิดกรีดยางเมื่อต้นยางได้ขนาด ใช้ระบบกรีดยางที่เหมาะสมกับพันธุ์ยาง และใส่ปุ๋ยบำรุงต้นยางพาราให้สมบูรณ์ตามคำแนะนำของการยางแห่งประเทศไทย เพื่อลดการเกิดโรคหน้ายางแห้ง

๓.๓.๖ รณรงค์ให้เกษตรกรสำรวจ เฝ้าระวัง ติดตามสถานการณ์การระบาดในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

๓.๔ การควบคุมศัตรูกาแฟ

๓.๔.๑ สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงใหม่ สร้างการรับรู้และให้คำแนะนำเกษตรกรให้ดูแลสวนกาแฟให้สะอาดอย่างสม่ำเสมอ ตัดแต่งกิ่งกาแฟให้โปร่งเพื่อให้แสงแดดส่องถึง และเก็บเศษซากพืชออกไปทำลายทิ้งนอกแปลง เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งสะสมของโรค พร้อมทั้งแนะนำให้เกษตรกรใส่ปุ๋ยบำรุงต้นกาแฟให้สมบูรณ์แข็งแรง

๓.๔.๒ สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงใหม่ และสำนักงานเกษตรจังหวัดระยอง ทำข่าวแจ้งเตือนการระบาดของโรคที่พบในกาแฟ ประชาสัมพันธ์ที่สำนักงานเกษตรจังหวัด สำนักงานเกษตรอำเภอ และเผยแพร่ผ่านโซเชียลมีเดียต่าง ๆ

๓.๔.๓ รณรงค์ให้เกษตรกรสำรวจ เฝ้าระวัง ติดตามสถานการณ์การระบาดในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

๔. คำแนะนำและการป้องกันกำจัดศัตรูพืชที่พบการระบาด

พืช	ศัตรูพืช	การป้องกันกำจัด
1. ศัตรูมะพร้าว	1. หนอนหัวดำมะพร้าว	<ol style="list-style-type: none"> ตัดทางใบมะพร้าวที่ถูกหนอนหัวดำมะพร้าวไปเผาทำลายทิ้งนอกแปลง เก็บเศษซากพืชนำออกไปทำลายทิ้งนอกแปลง เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งแพร่พันธุ์ ปล่อยแตนเบียนบราคอน (<i>Bracon hebetor</i>) เพื่อควบคุมระยะหนอนของหนอนหัวดำ อัตราไร่ละ 200 ตัว กระจายทั่วทั้งแปลง โดยปล่อย 12 ครั้ง แต่ละครั้งห่างกัน 15 วัน ปล่อยแตนเบียนไซโทริโครแกรมมา (<i>Trichogramma</i> sp.) เพื่อควบคุมระยะไข่ของหนอนหัวดำ อัตราไร่ละ 10 แผ่นๆ ละ 2,000 ตัว โดยปล่อย 12 ครั้ง แต่ละครั้งห่างกัน 15 วัน ใช้สารเคมีอิมามะกิดิน เบนโซเอท (emamectin benzoate) 1.92% EC ดังนี้<ol style="list-style-type: none"> มะพร้าวที่มีความสูงมากกว่า 12 เมตร ฉีดเข้าลำต้น อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อต้น โดยเจาะลำต้นมะพร้าวสูงจากพื้นดินประมาณ 1 เมตร ใช้ดอกสว่านขนาด 4 - 5 หุน เอียงลง 45 องศา เจาะลึก 10 เซนติเมตร เจาะ 2 รู ให้รูอยู่ตรงกันข้ามกัน ใส่สารรูละ 15 มิลลิลิตร จากนั้นใช้ดินน้ำมันอุดรูทันที วิธีนี้จะป้องกันกำจัดหนอนได้นานมากกว่า 3 เดือน มะพร้าวที่มีความสูงน้อยกว่า 12 เมตร เช่น มะพร้าวน้ำหอม มะพร้าวกะทิ และมะพร้าวที่ทำน้ำตาลให้ใช้วิธีการพ่นสารทางใบ โดยเลือกสารชนิดใดชนิดหนึ่ง ผสมน้ำ 20 ลิตร ตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร ดังนี้<ul style="list-style-type: none"> - ฟลูเบนไดเอไมด์ (flubendiamide) 20% WG อัตรา 5 กรัม - คลอแรนทรานิลิโพรล (chlorantraniliprole) 5.17% SC อัตรา 20 มิลลิลิตร - สปินโนแซด (spinosad) 12% SC อัตรา 20 มิลลิลิตร - ลูเฟนยูรอน (lufenuron) 5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตร <p>***โดยพ่นให้ทั่วทรงพุ่ม จำนวน 2 ครั้ง ห่างกัน 15 วัน หากมีการปล่อยแตนเบียนให้ปล่อยหลังพ่นสารเคมี 2 สัปดาห์</p>

พืช	ศัตรูพืช	การป้องกันกำจัด
	2. แมลงดำหนามมะพร้าว	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตัดยอดมะพร้าวที่ถูกหนอนและตัวเต็มวัยของแมลงดำหนามกัดกิน ไปเผาทำลาย 2. ปลอ่ยแตนเบียนอะซีโคเดส (<i>Asecodes hipinarum</i>) อัตรา 5 - 10 มั่มมี/ไร่ ปลอ่ย 3 - 5 ครั้ง แต่ละครั้งห่างกัน 7 - 10 วัน เพื่อควบคุมหนอนแมลงดำหนามมะพร้าว 3. ปลอ่ยแตนเบียนเตตระสติกัส (<i>Tetrastichus brontispae</i>) อัตรา 5 - 10 มั่มมี/ไร่ โดยปลอ่ยทุกๆ 7 วัน ต่อเนื่อง 1 เดือน ควบคุมด้กแด้แมลงดำหนามมะพร้าว 4. อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ เช่น แมลงหางหนีบ
	3. ดั้วงแรด	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้กับดักฟีโรโมนล่อดั้วงแรดในระยะตัวเต็มวัยมาทำลาย 2. ใช้ตาข่ายดักจับดั้วงแรดในระยะตัวเต็มวัยมาทำลาย 3. ทำกองล่อโดยใช้เชื้อรามेटตาไรเซียม (<i>Metarhizium anisopliae</i>) อัตรา 800 กรัม ต่อกองล่อ ผสมกับปุ๋ยคอกและมะพร้าวสับ อัตราส่วน 0.5 : 1 เพื่อกำจัดดั้วงแรดในระยะด้กแด้ 4. หากพบการระบาดรุนแรงใช้สารเคมีตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - ไดอะซินอน (diazinon) 60% EC อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ระบาดบริเวณค่อมะพร้าวตั้งแต่โคนยอดอ่อนลงมาให้เปียก โดยใช้ปริมาณ 1 - 1.5 ลิตรต่อต้น ทุก 15 - 20 วัน ควรใช้ 1 - 2 ครั้ง ในช่วงระบาด
	4. ดั้วงวง	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ตาข่ายดักจับดั้วงวงในระยะตัวเต็มวัยมาทำลาย 2. ทำกองล่อโดยใช้เชื้อรามेटตาไรเซียม (<i>Metarhizium anisopliae</i>) เพื่อกำจัดดั้วงวงในระยะด้กแด้ 3. ใช้น้ำมันหล่อลื่นเครื่องยนต์ที่ใช้แล้ว หรือชันผสมกับน้ำมันยาง ทาบริเวณแผลโคนต้นหรือลำต้นมะพร้าว เพื่อป้องกันการวางไข่ของดั้วงวงมะพร้าว 4. ป้องกันละกำจัดดั้วงแรดมะพร้าวอย่าให้ระบาดในสวนมะพร้าวเพราะรอยแผลที่ดั้วงแรดมะพร้าวเจาะไว้จะเป็นช่องทางให้ดั้วงวงมะพร้าววางไข่และเมื่อฟักออกเป็นตัวหนอนแล้วตัวหนอนของดั้วงวงมะพร้าวก็น่าจะเข้าไปทำลายในต้นมะพร้าวได้ง่ายขึ้น
	5. ไรสีขามะพร้าว	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตัดทะลายและช่อดอกมะพร้าวที่ไรสีขามะพร้าวเข้าทำลาย นำออกไปเผาทำลายทิ้งนอกแปลง 2. ไรสีขามะพร้าวจะเข้าทำลายอยู่ในขั้วผลมะพร้าวทำให้การพ่นสารฆ่าไรไม่สามารถโดนตัวได้โดยตรง ดังนั้นการป้องกันกำจัดให้เน้นพ่นสารฆ่าไรในระยะมะพร้าวติดจันจนถึงระยะผลขนาดเล็กห่างกันประมาณ 1 สัปดาห์ ซึ่งเป็นระยะที่ไรสีขามะพร้าวเข้าทำลาย ควรใช้สารเคมีตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร โดยเลือกสารชนิดใดชนิดหนึ่ง ผสมน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 7 วัน อย่างน้อย 4 ครั้ง โดยให้สลั้บกลุ่มสารตามกลไกการออกฤทธิ์ในการพ่นทุก 2 ครั้ง ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 โพรพาไกต์ (propargite) 30% WP (สารกลุ่ม 12) อัตรา 30 กรัม 2.2 อะมิทราซ (amitraz) 20% EC (สารกลุ่ม 19) อัตรา 40 มิลลิลิตร 2.3 กำมะถันผง* 80% WP (สารกลุ่ม UN) อัตรา 60 กรัม 2.4 ไพริดาเบน (pyridazinone) 20% WP (สารกลุ่ม 21) อัตรา 10 กรัม

พืช	ศัตรูพืช	การป้องกันกำจัด
		2.5 สไปโรมีซิเฟน (spiromesifen) 24% SC (สารกลุ่ม 23) อัตรา 6 มิลลิลิตร 2.6 เฮกซีโทอะซอกซ์ 1.8% (สารกลุ่ม 10) อัตรา 30 มิลลิลิตร 2.7 ไฮฟลูมิโทเฟน (hexythiazox) 20% SC (สารกลุ่ม 25) อัตรา 10 มิลลิลิตร 2.8 ทีบูเฟนไพเรด (tebufenpyrad) 36% EC (สารกลุ่ม 21) อัตรา 3 มิลลิลิตร * สารกำมะถันผงห้ามผสมกับสารชนิดอื่นเพราะอาจเกิดพิษกับมะพร้าวได้
	6. หนอนกินใบมะพร้าว	1. ตัดทางใบมะพร้าวที่ถูกหนอนกินใบมะพร้าวทำลาย นำออกไปเผาทำลายทิ้งนอกแปลงนำไปเผาทำลายทันที 2. เก็บเศษซากพืชนำออกไปทำลายทิ้งนอกแปลง เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งแพร่พันธุ์ 3. หมั่นสำรวจสวนมะพร้าวอย่างสม่ำเสมอ
2. ปาล์มน้ำมัน	1. หนอนปลอกเล็ก	1. ตัดทางใบปาล์มน้ำมันที่ถูกหนอนปลอกเล็กกัดกินมาเผาทำลายทิ้ง แต่หากอยู่ในพื้นที่ที่พบการระบาดของด้วงงวงหรือด้วงสาคูไม่ควรตัดทางใบ เพราะรอยแผลจะเป็นช่องทางเข้าทำลายของด้วงงวง 2. พ่นเชื้อบีที (<i>Bacillus thuringiensis</i>) อัตรา 100 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ผสมสารจับใบ 5 มิลลิลิตร พ่นให้ทั่วบริเวณใต้ใบและต้องพ่นในช่วงเช้าหรือเย็น เพื่อหลีกเลี่ยงแสงยูวีที่จะทำลายเชื้อบีที โดยใช้เครื่องพ่นที่ปรับความดันได้ไม่น้อยกว่า 30 บาร์ และพ่นติดต่อกันไม่น้อยกว่า 3 ครั้ง ห่างกัน 5 - 7 วัน 3. กรณีพบการระบาดของหนอนปลอกเล็กกระดุมรุนแรง ให้เลือกใช้สารเคมีชนิดใดชนิดหนึ่งผสมน้ำ 20 ลิตร พ่นให้ทั่วทางใบของปาล์มน้ำมัน ตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร ดังนี้ 3.1 ฟลูเบนไดเอไมด์ (flubendiamide) 20% WG อัตรา 5 กรัม 3.2 คลอแรนทรานิลิโพรล (chlorantraniliprole) 5.17% SC อัตรา 20 มิลลิลิตร 3.3 สปินโนแสด (spinosad) 12% SC อัตรา 20 มิลลิลิตร 3.4 ลูเฟนนูรอน (lufenuron) 5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตร ***ควรระมัดระวังการใช้สารลูเฟนนูรอน ในบริเวณใกล้แหล่งน้ำหรือบริเวณเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเนื่องจากมีพิษสูงต่อกุ้ง
	2. ด้วงแรด	1. ใช้กับดักฟีโรโมนล่อด้วงแรดในระยะตัวเต็มวัยมาทำลาย 2. ใช้ตาข่ายดักจับด้วงแรดในระยะตัวเต็มวัยมาทำลาย 3. ทำกองล่อโดยใช้เชื้อราเมตาตาโรเซียม (<i>Metarhizium anisopliae</i>) อัตรา 800 กรัมต่อกองล่อ ผสมกับปุ๋ยคอกและมะพร้าวสับ อัตราส่วน 0.5 : 1 เพื่อกำจัดด้วงแรดในระยะดักแด้
	3. ด้วงกุหลาบ	1. หมั่นทำความสะอาดบริเวณคอปาล์มน้ำมัน และบริเวณโคนทางใบ อย่างสม่ำเสมอ 2. ใช้สารฆ่าแมลงประเภท Carbaryl เช่น เซฟวิน (Sevin) 85% WP อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือคาร์โบซัลแฟน (carbosulfan) 20% EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นให้ทั่วทรงพุ่ม ทุก 7 - 10 วัน ในตอนเย็นก่อนค่ำ
	4. โรคลำต้นเน่า	1. กำจัดวัชพืชหรือพืชอาศัยอื่น ๆ เพื่อลดการสะสมของเชื้อในธรรมชาติ 2. สำรวจสวนปาล์มน้ำมันอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบดอกเห็ดเจริญเติบโตขึ้นบริเวณลำต้นให้รีบกำจัด โดยนำไปทำลายทิ้งนอกแปลงทันที และหากบริเวณที่เนื้อเยื่อที่ถูกทำลายออกทาหับด้วยเชื้อไตรโคเดอร์มา และคอยตรวจสอบ หากพบว่ามีดอกเห็ดเกิดขึ้นอีกหรือลักษณะอาการทางใบยังไม่ปกติจะต้องทำการถากซ้ำ
	เชื้อสาเหตุ : เชื้อรา <i>Ganoderma</i> sp.	

พืช	ศัตรูพืช	การป้องกันกำจัด
		<p>3. บำรุงต้นปาล์มน้ำมันให้แข็งแรง โดยใส่ปุ๋ยอินทรีย์ผสมกับเชื้อไตรโคเดอร์มา อัตราเชื้อสด 1 กิโลกรัม รำละเอียด 4 - 10 กิโลกรัม และปุ๋ยอินทรีย์ 50 - 100 กิโลกรัม หว่านรอบส่งฟุ่ม 3 - 6 กิโลกรัมต่อต้นในช่วงที่มีความชื้นสูงหรือรองกันก่อนหลุมก่อนปลูก 100 กิโลกรัมต่อหลุม</p> <p>4. ราดหรือฉีดพ่นบริเวณรอบโคนต้นและโดยรอบอย่างสม่ำเสมอด้วยเชื้อไตรโคเดอร์มา โดยผสมเชื้อสด 1 กิโลกรัม ต่อน้ำ 20 - 100 ลิตรกรองเฉพาะน้ำนำมาใช้</p>
	<p>5. โรคทะลายเน่า เชื้อสาเหตุ : เชื้อรา <i>Marasmius palmivorus</i></p>	<p>1. ตัดแต่งทางใบปาล์มน้ำมัน ช่อดอกที่ฝ่อ และทะลายที่พบเป็นโรค นำออกไปเผาทำลายทิ้งนอกแปลง</p> <p>2. ทำความสะอาดสวน และกำจัดวัชพืช เพื่อให้มีอากาศถ่ายเทมากขึ้น</p>
	<p>6. โรคใบจุด เชื้อสาเหตุ : เชื้อรา <i>Curvularia</i> spp., <i>Helminthosporium</i> sp. และ <i>Pestalotiopsis</i> sp.</p>	<p>1. กำจัดวัชพืชบริเวณรอบสวนปาล์มน้ำมันให้สะอาดอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>2. แยกต้นกล้าที่เป็นโรคใบจุดออกจากแปลง ตัดแต่งใบที่เป็นโรคใบจุด นำออกไปเผาทำลายทันที</p> <p>3. เมื่อพบการระบาด ให้ลดการใช้ปุ๋ยไนโตรเจน และตัดแต่งใบที่เป็นโรคใบจุด นำออกไปเผาทำลายทันที</p>
<p>3. ยางพารา</p>	<p>1. โรครากขาว เชื้อสาเหตุ : เชื้อรา <i>Rigidoporus microporus</i> (Sw.) Overeem</p>	<p><u>การปฏิบัติก่อนการปลูก</u></p> <p>1. ตรวจสอบก่อนโค่นว่ามีต้นยางพารากลุ่มใดบ้างที่เป็นโรค แล้วทำเครื่องหมายเพื่อเป็นพื้นที่เฝ้าระวังหลังปลูก</p> <p>2. การเตรียมดินควรทำลายตอไม้ ท่อนไม้เก่า และเศษรากเก่าออกให้หมดเท่าที่จะทำได้ โดยเฉพาะตรงบริเวณที่เป็นโรคควรเผาทำลายให้หมด จากนั้นไถพลิกหน้าดินตากแดดเพื่อกำจัดเชื้อราที่เจริญอยู่ในดินและในเศษไม้เล็ก ๆ ที่หลงเหลืออยู่ในดิน</p> <p>3. ในแปลงยางพาราปลูกแทนที่เคยเป็นโรคทางระบบราก ควรเตรียมพื้นที่ปล่อยว่างไว้ 1 - 2 ปี ปลูกพืชคลุมดินตระกูลถั่ว หรือพืชไร่อายุสั้น เพื่อปรับสภาพดินให้เหมาะสมกับการเจริญเติบโตของเชื้อจุลินทรีย์ในดินและสิ่งมีชีวิตเล็ก ๆ ที่ช่วยย่อยสลายเศษซากซึ่งเป็นแหล่งอาหารของเชื้อสาเหตุโรค</p> <p><u>การปฏิบัติระหว่างปลูก</u></p> <p>1. การวางแผนในการปลูกแทน ควรเปลี่ยนจุดที่เจาะหลุมปลูกให้อยู่ระหว่างแถวเดิมเพื่อลดโอกาสในการติดเชื้อโรครากขาว</p> <p>2. แปลงที่มีประวัติการเป็นโรครากขาวมาก่อน ควรใช้กำมะถันผงผสมดินในหลุมปลูก 100 - 200 กรัมต่อหลุม แล้วทิ้งไว้อย่างน้อย 15 วัน เพื่อป้องกันการเจริญเติบโตของเชื้อสาเหตุโรคเข้าทำลายรากยางพารา</p> <p>3. แปลงที่ปลูกพืชคลุมดินตระกูลถั่ว ควรปลูกให้ห่างจากแถวยางพาราประมาณ 1.50 เมตร</p> <p><u>การปฏิบัติหลังปลูก</u></p> <p>1. ควรสำรวจต้นยางพาราสม่ำเสมอ โดยเฉพาะต้นที่ปลูกในบริเวณที่เคยเป็นโรครากขาว หากพบต้นยางพาราแสดงอาการใบเหลืองผิดปกติ ควรขุดดูโคนต้นและราก หากพบเส้นใยของเชื้อสาเหตุโรคให้ขุดเผาทำลายเพื่อยับยั้งการระบาดของโรค</p>

พืช	ศัตรูพืช	การป้องกันกำจัด
		<p>2. ต้นยางพาราที่มีอายุมากกว่า 3 ปีขึ้นไป ควรขุดคูกว้าง 30 เซนติเมตร ลึก 60 เซนติเมตร จำกัดบริเวณที่เป็นโรค โดยขุดระหว่างต้นที่อยู่ถัดไปจากต้นที่แสดงอาการทางใบในแถวเดียวกันข้างละ 2 ต้น และกึ่งกลางระหว่างแถวข้างเคียงของแถวยางพาราที่พบโรคกับแถวถัดไปทั้ง 2 ข้าง เพื่อป้องกันการลุกลามทางราก และควรขุดลอกคูทุกปี</p> <p>3. ใช้สารเคมีสำหรับรักษาต้นที่เป็นโรค และต้นข้างเคียงเพื่อป้องกันการเกิดโรค โดยขุดร่องรอบโคนต้นกว้าง 15 - 20 เซนติเมตร เทสารเคมีที่ผสมน้ำลงในร่องรอบโคนต้น 1 - 4 ลิตร ขึ้นอยู่กับขนาดโคนต้น ใช้สารเคมีทุก 6 เดือน อย่างน้อย 2 ครั้ง โดยเลือกสารชนิดใดชนิดหนึ่ง ผสมน้ำ 1 ลิตร ดังนี้</p> <p>3.1 ไตรดีมอร์ฟ (tridemorph) 75% EC อัตรา 5 - 10 มิลลิลิตร</p> <p>3.2 ไซโปรโคนาโซล (cyproconazole) 10% SL อัตรา 5 - 10 มิลลิลิตร</p> <p>3.3 โปรปีโคนาโซล (propiconazole) 25% EC อัตรา 5 - 10 มิลลิลิตร</p> <p>3.4 มายโครบิวทานิล (myclobutanil) 12.5% EC อัตรา 10 มิลลิลิตร</p> <p>3.5 เฮกซะโคนาโซล (hexaconazole) 5% EC อัตรา 10 มิลลิลิตร</p> <p>3.6 ไดฟีโนโคนาโซล (difenoconazole) 25% EC อัตรา 10 มิลลิลิตร</p> <p>3.7 เฟนิโคลนิน (phenylephrine) 40% FS อัตรา 1.5 - 3 กรัม</p> <p>3.8 โพรคลอราซ (prochloraz) 45% EC อัตรา 10 - 20 มิลลิลิตร</p>
	<p>2. โรคใบร่วงชนิดใหม่ของยางพารา</p> <p>เชื้อสาเหตุ :</p> <p><i>Pestalotiopsis</i> sp. หรือ <i>Colletotrichum</i> sp.</p>	<p>1. หลีกเลี่ยงการนำกล้ายางพาราหรือวัสดุปลูกจากแหล่งที่พบการระบาดเข้าพื้นที่</p> <p>2. ทำความสะอาดสวนยางพาราอย่างสม่ำเสมอ กำจัดใบยางพาราที่เกิดโรคและกำจัดวัชพืช ซึ่งอาจเป็นแหล่งสะสมหรือพืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค</p> <p>3. ใช้ระบบกรีดยางตามคำแนะนำของการยางแห่งประเทศไทย</p> <p>4. บำรุงต้นยางพาราและเสริมสร้างความสมบูรณ์แข็งแรงให้ต้นยางพารา เช่น การใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน และใส่ให้เหมาะสมกับระยะการเจริญเติบโตของยางพาราตามคำแนะนำของการยางแห่งประเทศไทย</p> <p>5. ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาเพื่อกำจัดและควบคุมเชื้อราสาเหตุที่ยังคงมีชีวิตอยู่บนใบยางพาราที่ร่วงหล่นบริเวณพื้น โดยใช้อัตรา เชื้อสด 1 กิโลกรัมต่อไร่ ทุก 3 เดือน เช่น ใช้เชื้อสดผสมปุ๋ยอินทรีย์ 100 กิโลกรัม และรำ 4 กิโลกรัม หวานหรือใช้เชื้อสดผสมน้ำหรือน้ำผสมน้ำหมักชีวภาพ 200 ลิตร ฉีดพ่น ทั้งนี้ ควรหวานหรือฉีดพ่นให้เชื้อราไตรโคเดอร์มาครอบคลุมบนใบยางพาราที่ร่วงหล่นทั่วทั้งสวน ซึ่งการใช้เชื้อสดผสมปุ๋ยอินทรีย์หรือผสมน้ำหมักชีวภาพ อาจทำให้มีต้นทุนเพิ่มขึ้น แต่ต้นยางพาราจะได้รับธาตุอาหารและฮอร์โมนพืช ช่วยบำรุงต้นให้สมบูรณ์แข็งแรง</p> <p>6. ฉีดพ่นสารเคมีกำจัดโรคพืชที่มีประสิทธิภาพตามคำแนะนำของการยางแห่งประเทศไทย ฉีดพ่นพุ่มใบยางพาราจากใต้ทรงพุ่มอัตรา 100 ลิตร/ไร่ ควรเริ่มพ่นเมื่อยางพาราแตกใบใหม่หลังฤดูกาลผลัดใบปกติและใบอยู่ในระยะเพสลาด โดยเลือกสารชนิดใดชนิดหนึ่ง ผสมน้ำ 20 ลิตร ดังนี้</p> <p>6.1 ไดฟีโนโคนาโซล (difenoconazole) + โพรปีโคนาโซล (propiconazole) 15%+15% EC อัตรา 15 มิลลิลิตร</p> <p>6.2 โพรพินาป (propinap) หรือ แมนโคเซบ (mancozeb) หรือ คลอโรทาโลนิน (chlorothalonil) อัตรา 50 กรัม</p>

พืช	ศัตรูพืช	การป้องกันกำจัด
		<p>6.3 เฮกซะโคนาโซล (hexaconazole) 5% SC อัตรา 30 - 40 มิลลิลิตร</p> <p>6.4 โพรพิโคนาโซล (propiconazole) 25% EC อัตรา 10 - 15 มิลลิลิตร</p>
	<p>3. โรคใบร่วง เชื้อสาเหตุ : <i>Phytophthora</i> <i>botryosa</i> Chee หรือ <i>Phytophthora</i> <i>palmivora</i> (Butler)</p>	<ol style="list-style-type: none"> หลีกเลี่ยงการนำกล้าขียงพาราหรือวัสดุปลูกจากแหล่งที่พบการระบาดเข้าพื้นที่ ทำความสะอาดสวนขียงพาราอย่างสม่ำเสมอ กำจัดใบขียงพาราที่เกิดโรค และกำจัดวัชพืช ซึ่งอาจเป็นแหล่งสะสมหรือพืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค ใช้ระบบกรีดยางตามคำแนะนำของการยางแห่งประเทศไทย บำรุงต้นขียงพาราและเสริมสร้างความสมบูรณ์แข็งแรงให้ต้นขียงพารา เช่น การใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน และใส่ให้เหมาะสมกับระยะการเจริญเติบโตของขียงพาราตามคำแนะนำของการยางแห่งประเทศไทย ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาเพื่อกำจัดและควบคุมเชื้อราสาเหตุที่ยังคงมีชีวิตอยู่บนใบขียงพาราที่ร่วงหล่นบริเวณพื้น โดยใช้อัตรา เชื้อสด 1 กิโลกรัมต่อไร่ ทุก 3 เดือน เช่น ใช้เชื้อสดผสมปุ๋ยอินทรีย์ 100 กิโลกรัม และรำ 4 กิโลกรัม หวานหรือใช้เชื้อสดผสมน้ำหรือน้ำผสมน้ำหมักชีวภาพ 200 ลิตร ฉีดพ่น ทั้งนี้ ควรหวานหรือฉีดพ่นให้เชื้อราไตรโคเดอร์มาครอบคลุมบนใบขียงพาราที่ร่วงหล่นทั่วทั้งสวน ซึ่งการใช้เชื้อสดผสมปุ๋ยอินทรีย์หรือผสมน้ำหมักชีวภาพ อาจทำให้มีต้นทุนเพิ่มขึ้น แต่ต้นขียงพาราจะได้รับธาตุอาหารและฮอร์โมนพืช ช่วยบำรุงต้นให้สมบูรณ์แข็งแรง
	<p>4. โรคหน้ำยางแห้ง เชื้อสาเหตุ : (ยังไม่ทราบสาเหตุที่แน่นอน) **เกิดจากการขาดการบำรุงรักษา</p>	<ol style="list-style-type: none"> เสริมสร้างความแข็งแรงให้ต้นขียงพารา โดยใส่ปุ๋ยตามค่าวิเคราะห์ดิน และใส่ให้เหมาะสมกับระยะการเจริญเติบโตของขียงพาราตามคำแนะนำของการยางแห่งประเทศไทย ใช้ระบบกรีดยางตามคำแนะนำของการยางแห่งประเทศไทย หยุดกรีดในขณะยางผลัดใบ และหยุดกรีดเมื่อเริ่มเห็นอาการผิดปกติ โดยหยุดกรีดเป็นเวลา 6 - 12 เดือน จนกว่าน้ำยางจะไหลเป็นปกติ หากเริ่มมีอาการของโรคแล้วไม่มีการหยุดกรีดและไม่ดูแลบำรุงต้นขียงพารา จะทำให้หน้ากรีดเสียหายอาจกรีดไม่ได้น้ำยางอีกต่อไป บางครั้งอาการเปลือกแห้งเกิดรวดเร็ว 2 - 3 เดือนลุกลามทั้งต้น เปิดกรีดเมื่อต้นขียงพารามีขนาดเหมาะสม ทำร่องแยกส่วนที่เป็นโรค โดยเซาะร่องให้ลึกถึงเนื้อไม้รอบบริเวณที่เป็นโรค ห่างจากบริเวณที่เป็นโรคประมาณ 2 เซนติเมตร

๕.การคาดการณ์ศัตรูไม้ยืนต้น ในช่วงระหว่างวันที่ ๑ - ๗ ธันวาคม ๒๕๖๕

ภาคเหนือ

- มะพร้าว ระวัง หนอนหัวดำ แมลงดำหนาม และด้วงแรด
- ปาล์มน้ำมัน ระวัง ด้วงกุหลาบ ด้วงแรด โรคใบจุด และโรคลำต้นเน่า
- ยางพารา ระวัง โรครากขาว โรคราแป้ง และโรคเส้นดำ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

- มะพร้าว ระวัง หนอนหัวดำ แมลงดำหนาม ด้วงงวง และด้วงแรด
- ปาล์มน้ำมัน ระวัง หนอนปลอกเล็ก ด้วงกุหลาบด้วงแรด และโรคลำต้นเน่า
- ยางพารา ระวัง โรครากขาว โรคใบร่วง และโรคหน้ายางแห้ง

ภาคกลาง และภาคตะวันตก

- มะพร้าว ระวัง หนอนหัวดำ แมลงดำหนาม ด้วงแรด และด้วงงวง
- ปาล์มน้ำมัน ระวัง หนอนปลอกเล็ก ด้วงกุหลาบ ด้วงแรด และโรคลำต้นเน่า
- ยางพารา ระวัง โรคราแป้ง โรคใบจุดตากบ โรคใบร่วง และโรครากขาว

ภาคตะวันออก

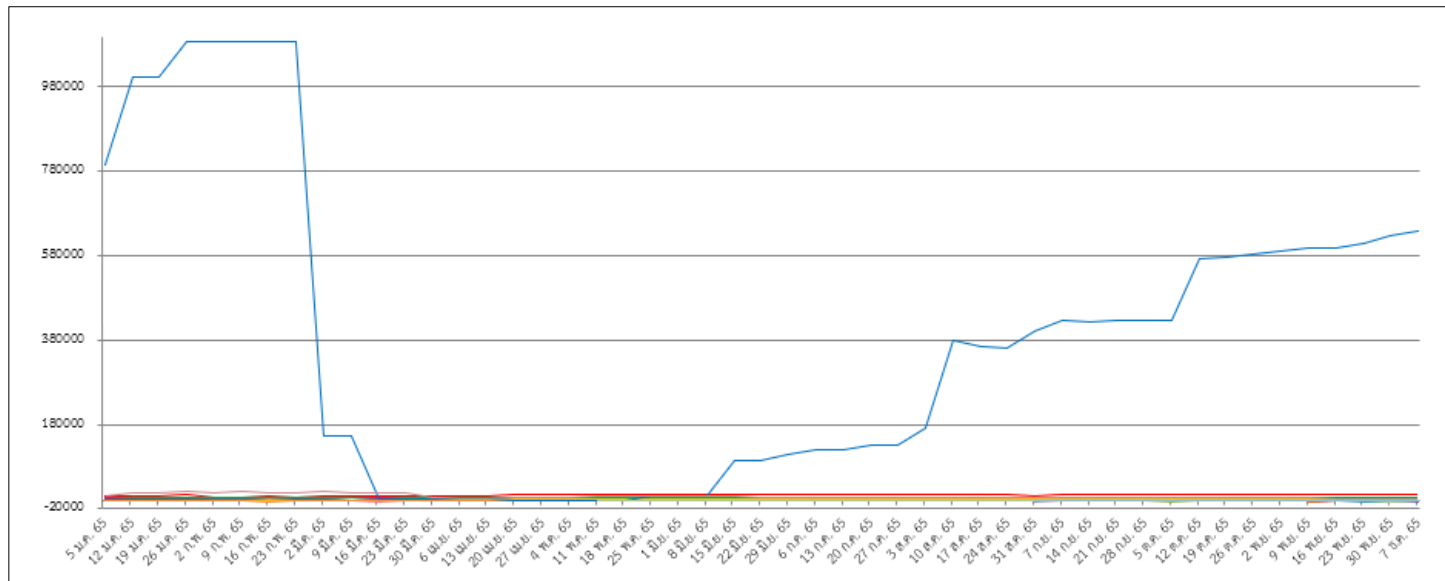
- มะพร้าว ระวัง หนอนหัวดำ แมลงดำหนาม และด้วงแรด
- ปาล์มน้ำมัน ระวัง หนอนปลอกเล็ก ด้วงกุหลาบ โรคใบจุด และโรคลำต้นเน่า
- ยางพารา ระวัง โรครากขาว โรคใบร่วงชนิดใหม่ของยางพารา โรคใบร่วง และโรคราแป้ง

ภาคใต้

- มะพร้าว ระวัง หนอนหัวดำ ด้วงแรด และหนอนกินใบมะพร้าว
- ปาล์มน้ำมัน ระวัง หนอนปลอกเล็ก ด้วงกุหลาบ โรคใบจุด และโรคลำต้นเน่า
- ยางพารา ระวัง โรครากขาว โรคใบร่วงชนิดใหม่ของยางพารา โรคใบร่วง และโรคราแป้ง

กราฟแสดงสถานการณ์การระบาดของศัตรูไม้ยืนต้น ปี ๒๕๖๕

ภาพรวมทั้งประเทศ

หนอนหัวดำ - มะพร้าว ๖,๓๙๐.๕๗ ไร่

แมลงดำหนาม - มะพร้าว ๑๒,๗๗๒.๗๑ ไร่

ด้วงแรด - มะพร้าว ๕,๑๙๙.๘๘ ไร่

ด้วงงวง - มะพร้าว ๑,๑๓๖.๑๓ ไร่

โรสีขามะพร้าว - มะพร้าว ๖๐๒.๘๐ ไร่

หนอนกินใบมะพร้าว - มะพร้าว ๑๕๐.๓๕ ไร่

หนอนปลอกเปลือก - ปาล์มน้ำมัน ๑,๑๙๓.๒๕ ไร่

ด้วงแรด - ปาล์มน้ำมัน ๑,๔๗๖.๔๕ ไร่

ด้วงกุหลาบ - ปาล์มน้ำมัน ๙๙.๐๐ ไร่

โรคลำต้นเน่า - ปาล์มน้ำมัน ๑,๖๑๘.๐๕ ไร่

โรคทะลายเน่า - ปาล์มน้ำมัน ๑๑๘.๔๕ ไร่

โรคใบจุด - ปาล์มน้ำมัน ๒๕๓.๐๐ ไร่

โรครากขาว - ยางพารา ๑๗๐.๑๕ ไร่

โรคใบร่วงชนิดใหม่ - ยางพารา ๖๓๗,๕๔๙.๖๑ ไร่

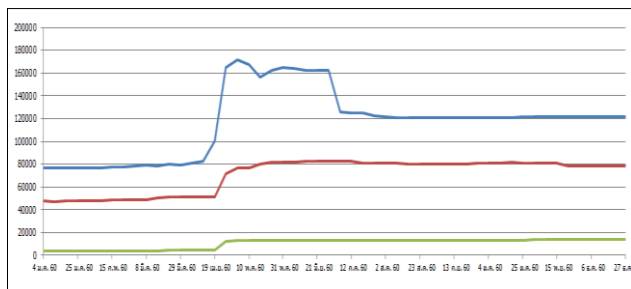
โรคใบร่วง - ยางพารา ๔,๕๓๕.๐๐ ไร่

โรคหน้ายางแห้ง - ยางพารา ๖๖.๕๐ ไร่

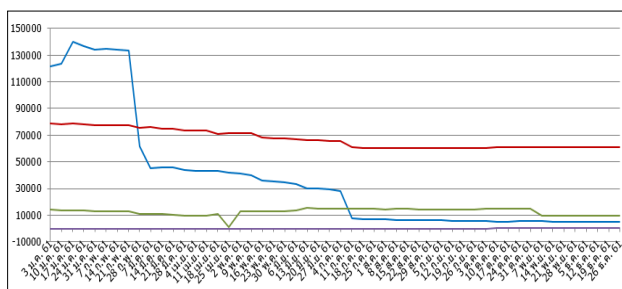
โรคราสนิม - กาแฟ ๗๓.๐๐ ไร่

โรคราจุดตากบ - กาแฟ ๒๕.๒๕ ไร่

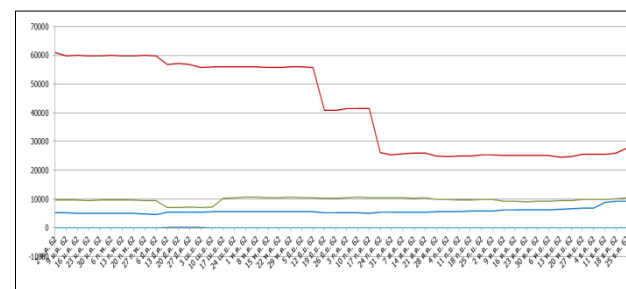
กราฟแสดงสถานการณ์การระบาดของศัตรูมะพร้าว ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕

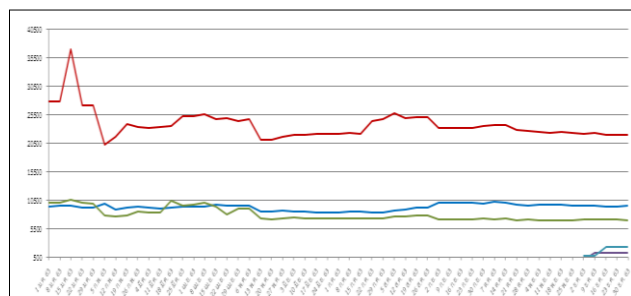
ปี ๒๕๖๐

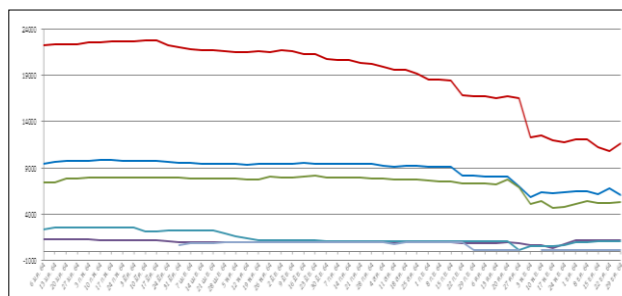
ปี ๒๕๖๑

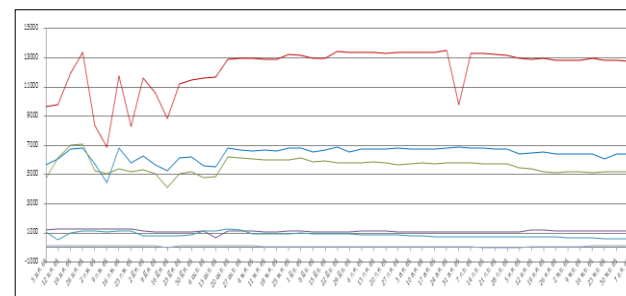
ปี ๒๕๖๒

ปี ๒๕๖๓

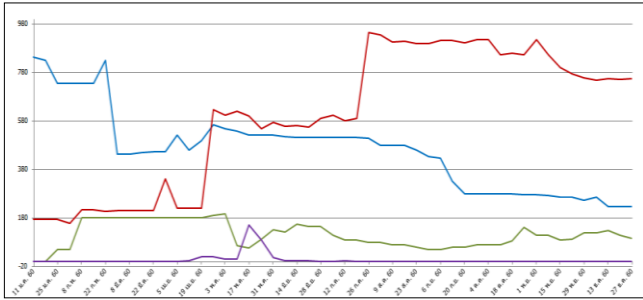
ปี ๒๕๖๔

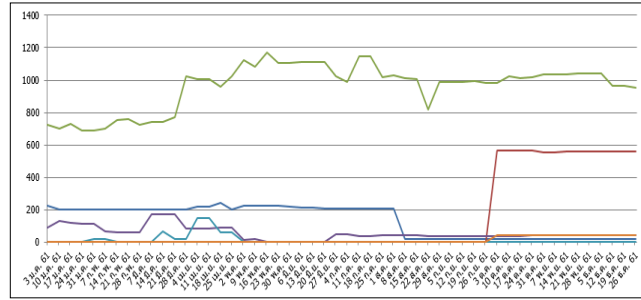
ปี ๒๕๖๕

- หนอนหัวดำ ๖,๓๘๐.๕๗ ไร่
- แมลงดำหนาม ๑๒,๗๗๒.๗๑ ไร่
- ด้วงแรด ๕,๑๙๙.๘๘ ไร่
- ด้วงวง ๑,๑๓๖.๑๓ ไร่
- โรสีขามะพร้าว ๖๐๒.๘๐ ไร่
- หนอนกินใบมะพร้าว ๑๕๐.๓๕ ไร่

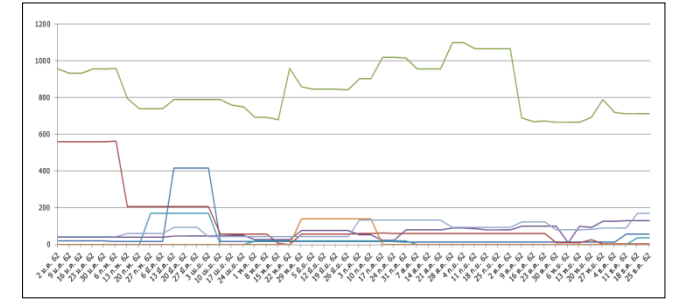
กราฟแสดงสถานการณ์การระบาดของศัตรูปลาน้ำจืด ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕

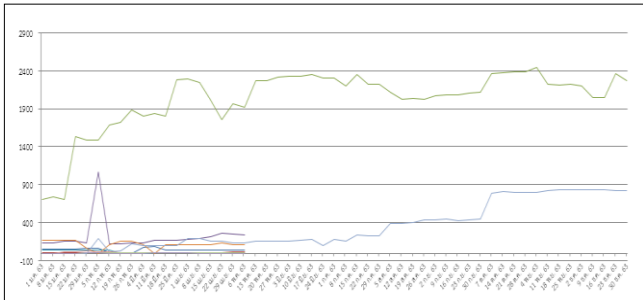
ปี ๒๕๖๐

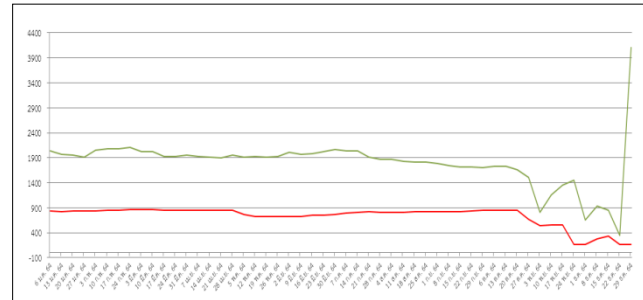
ปี ๒๕๖๑

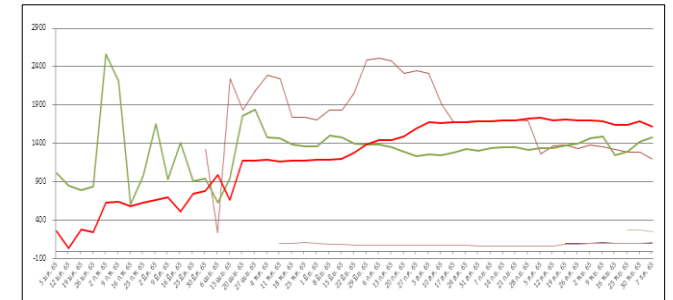
ปี ๒๕๖๒

ปี ๒๕๖๓

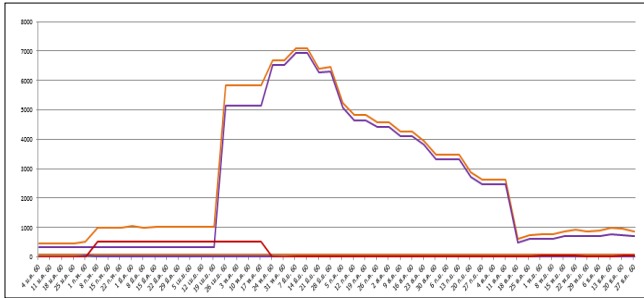
ปี ๒๕๖๔

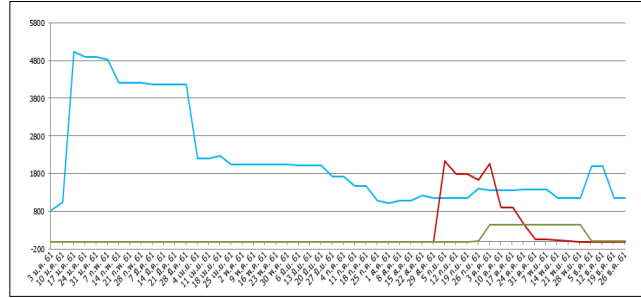
ปี ๒๕๖๕

- หนอนปลอกเปลือก ๑,๑๙๓.๒๕ ไร่
- ตัวงแสด ๑,๔๗๖.๔๕ ไร่
- ตัวงูหลายบ ๙๙.๐๐ ไร่
- โรคลำต้นเน่า ๑,๖๑๘.๐๕ ไร่
- โรคทะลายเน่า ๑๑๘.๔๕ ไร่
- โรคใบจุด ๒๕๓.๐๐ ไร่

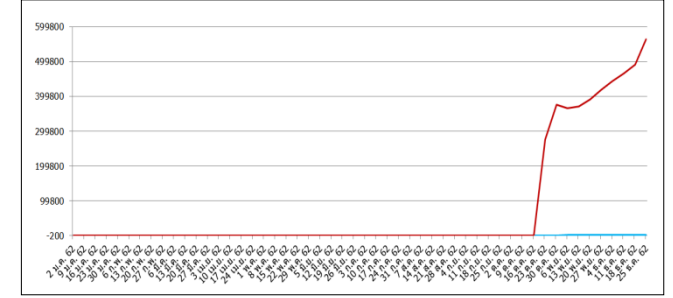
กราฟแสดงสถานการณ์การระบาดของศัตรูยางพารา ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕

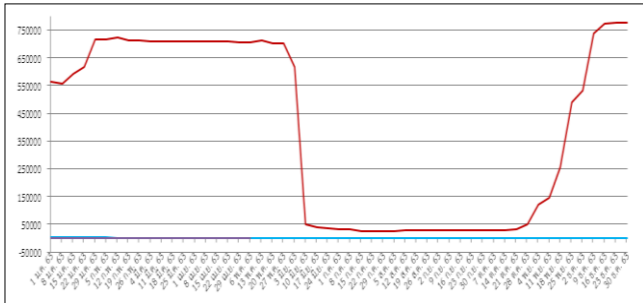
ปี ๒๕๖๐

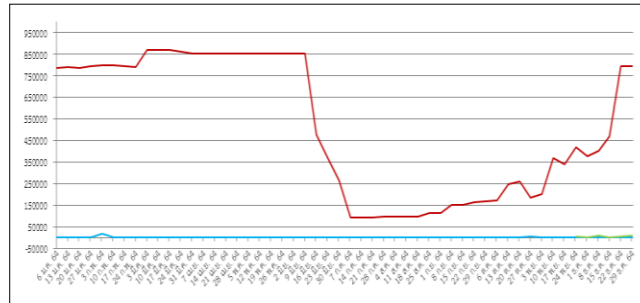
ปี ๒๕๖๑

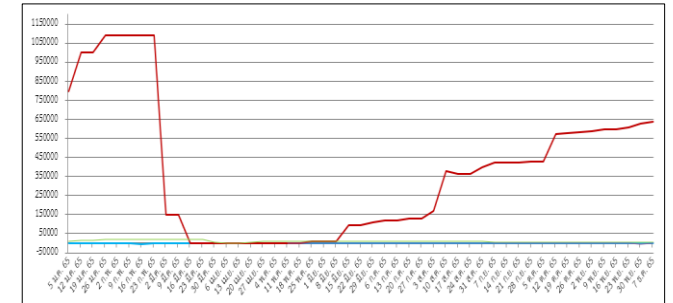
ปี ๒๕๖๒

ปี ๒๕๖๓

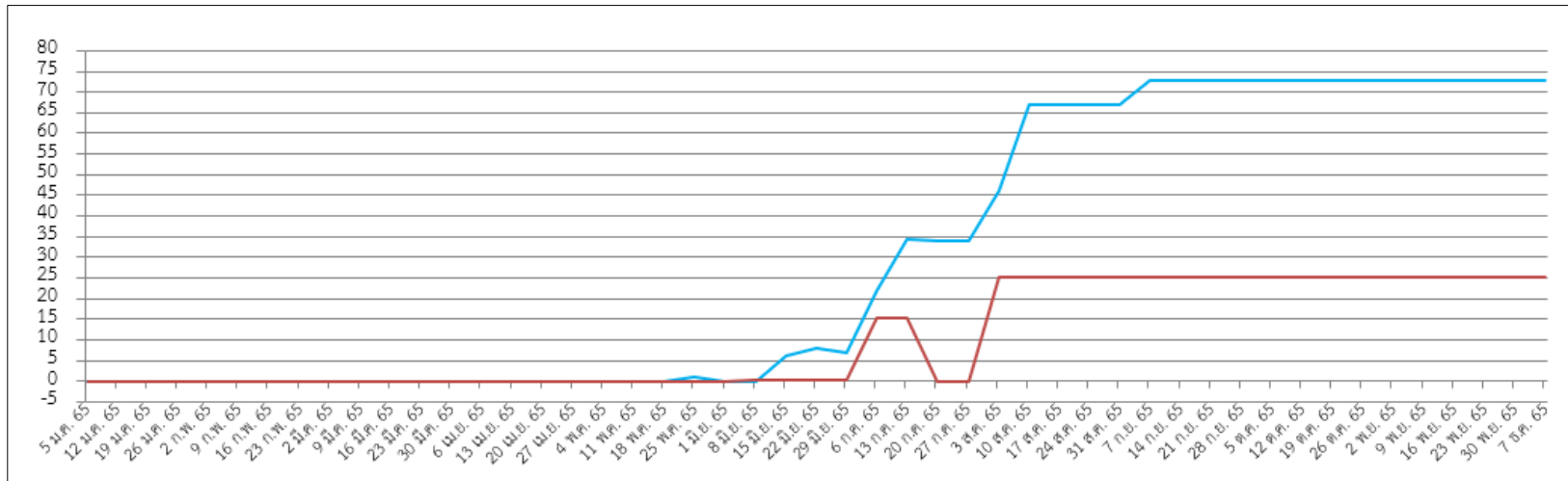
ปี ๒๕๖๔

ปี ๒๕๖๕

- โรคราขาว ๑๗๐.๑๕ ไร่
- โรคใบร่วงชนิดใหม่ ๖๓๗,๕๔๙.๖๑ ไร่
- โรคใบร่วง ๔,๕๓๕.๐๐ ไร่
- โรคหน้ายางแห้ง ๖๖.๕๐ ไร่

กราฟแสดงสถานการณ์การระบาดของศัตรูกาแฟ ปี ๒๕๖๕

— โรคราสนิม ๗๓.๐๐ ไร่
— โรคใบจุดตากบ ๒๕.๒๕ ไร่